

EL REPT D'ACOMPANYAR LA PETITA INFÀNCIA EN CONFINAMENT

Laura Genovès
Educatora d'Escola
Bressol Municipal de
Barcelona

Se sap, que tot succés té les seves repercussions, i en aquest cas, la COVID-19 ens ha arribat sense avisar, cap de nosaltres s'ho hagués pogut imaginar si uns mesos enrere algú ens hagués dit que, d'un dia per l'altre, es pararia el nostre dia a dia d'aquesta manera tan radical i viuríem tancats a casa per por al contagi d'un virus.

Em paro a pensar en l'aprenentatge de tot plegat, com les decisions individuals, en moments com aquest, poden arribar a tenir un impacte tan directe amb la resta de persones, i alhora com la cooperació i la solidaritat sorgeix de forma natural entre nosaltres.

De tot n'aprendrem i hem de fer l'esforç de veure a cada situació la seva part positiva, perquè encara que no ho sembli en tindrà i segurament més d'una.

Hem descobert que necessitem als altres, i que quan no els tenim a prop, els trobem a faltar. Ens hem adonat també, com funciona la nostra família en situacions complicades, que la família realment és tot, i segur que totes les vivències afavoriran una unió més intensa.

En l'àmbit educatiu, que és al que jo em dedico, totes les professionals del sector 0-3, han capgirat els contratemps d'aquesta pandèmia, amb esforç i dedicació han trobat la manera d'arribar als infants i les seves famílies, i penso que això és el que més valor hem de donar.

Aquests temps a casa però, ens han vingut més que bé per dedicar hores a la part de gestió, fent feina més administrativa, redactant unitats didàctiques, elaborant informes dels infants, fent documents i propostes d'activitats... tot un munt d'hores que durant el curs, tant ens manquen, sobretot a l'etapa de les escoles bressol que és on treballo.

Tot i pensar a dedicar aquest temps a l'elaboració d'activitats i propostes, les quals s'han anat enviant als infants i a les seves famílies, no sé la rellevància real, sobretot si ens referim a aquest col·lectiu de 0 a 3 anys, o m'atreviria a dir fins i tot, dels 0 als 6 anys, on segur que mai estan de més donant idees que "distreuen" per més o menys temps els petits de casa, però personalment, em quedaria, amb la part menys curricular, més enllà de les activitats, amb la part del nostre dia a dia les aules i el que considero que tanta falta ens fa aquests dies: la proximitat i el contacte, sigui per la via que sigui.

Que profund, un infant de qualsevol edat, des dels primers anys en l'etapa d'escola bressol fins els més grans, puguin sentir de tant en tant, la veu, puguin veure la cara (encara que sigui des d'una pantalla) d'aquella educadora que ha estat al seu costat cada dia, tantes hores i des de fa tants mesos, i amb aquesta trucada curativa, poder escoltar, empatitzar, fins i tot donar consell si es requereix, en definitiva, acompanyar en allò que necessitin els infants, però sobretot la seva família. Perquè tots sabem que si l'entorn de l'infant està cuidat, ell també ho estarà.

L'esforç per viure aquest confinament és enorme per totes les parts implicades, tant infants com pares, mares, i mestres, però, que bonic veure que s'han trencat barreres, que ha fluït la part més personal, humana i on la unió entre la família i l'escola, ara ha esdevingut més estreta que mai.

La vida és una aventura, no sabem el que passarà demà, cada dia és únic, i per tant, les oportunitats són per aprofitar-les.

